

Boligministeren (Carl P. Jensen): Det er forståeligt, at ledigheden inden for murerfaget vækker opmærksomhed og derfor i den seneste tid også har givet anledning til omtale ikke alene i pressen, men også her i det høje ting. Jeg tænker ikke alene på det omtalte spørgsmål fra det ærede medlem hr. Haunstrup. Clemmensen, men også på, at problemet så sent som i sidste uge var fremme under behandlingen af forslaget til lejelov.

Når man ser bort fra de opgørelsesdage, hvor vejrliget øver indflydelse på byggefagernes beskæftigelse, tror jeg dog alligevel, man kan konstatere, at ledigheden for byggefagene ikke er større, end den normalt er på denne tid af året. Ja, for så vidt angår byggefagene som helhed, kunne jeg i sidste uge påvise, at på den da omtalte opgørelsesdag, den 12. februar, var ledigheden for samtlige arbejdsløshedsforsikrede opgjort til 5,1 pct., medens den for byggefagene alene var 4,7 pct., for de fleste byggefag endog under 2 pct., medens murerne trak gennemsnittet op med deres ledighed på 7,1 pct. Men lad os slå fast, at hver eneste ledig bygningsarbejder i denne tid er en umiddelbar ledig.

Det ærede medlem pegede på antallet af igangsættelsestilladelser, der var udstedt, men ikke fulgt op af en umiddelbar igangsættelse, og spurgte på denne baggrund, om kontrollen med arbejdets iværksættelse inden for den angivne tidsfrist vil kunne gennemføres. Det ærede medlem udleder heraf — det blev også understreget af det ærede medlem — at ledigheden i byggefagene må søges i den omstændighed, at givne byggetilladelser ikke straks bliver omsat i påbegyndelse af byggearbejdet i det enkelte tilfælde.

Jeg vil imidlertid gerne understrege, at det efter min opfattelse ikke alene er her, vi skal søge årsagen til ledigheden. Den har man kendt, så længe byggefagene har eksisteret, i månederne umiddelbart efter årsskiftet. Oldermændene for Københavns Murer- og Stenhuggerlaug antydede i en TV-udsendelse for nogle dage siden, at en af årsagerne hertil var, som han understregede, den almindelige ulyst til at påbegynde nybyggeri, og han må jo vide, hvad han taler om. Der er imidlertid også tale om

mange andre former for nybyggeri end det regulerede byggeri.

Endelig er der tale om tilbageholdenhed, når det gælder det totale fri reparations- og vedligeholdelsesarbejde. For den offentlige sektor på dette område — det gælder såvel statslige som kommunale reparations- og vedligeholdelsesarbejder — er iværksættelsen afhængig af bevillinger, der følger finansåret fra 1. april til 31. marts, med det resultat, at man, når man når hen på efteråret, har opbrugt bevillingerne, og så stopper dette arbejde, til vi igen når 1. april. For private virksomheder er der endvidere de indgroede fordomme mod at sætte arbejde af den art i gang, før solen skinner.

Det er i konsekvens af denne tilstand, at byggefagene selv ofrer betydelige beløb på propagandavirksomhed på dette felt for at sprede arbejde netop af denne art. Vi har også set, at man på lokalt initiativ har opnået betydelige resultater og forhøjet vinterbeskæftigelse. Her er et af de områder, hvor de lokale myndigheder må gå med i arbejdet, og derfor er den omtalte propaganda sat ind på dette felt. Det er imidlertid et stykke arbejde, der er startet længe før vi havde de nuværende reguleringer og byggerestriktioner, og det er lige så påkrævet, at det sker i det frie som i de regulerede områder. Vi må fra statslig side være med i dette arbejde, og det må følges op med instrukser i så henseende.

Når det ærede medlem spørger, hvilken kontrol der finder sted for at påse, at igangsættelse sker i tilslutning til en igangsættelsestilladelse, er forholdet som hovedregel, at der, når det vedrører større projekter, der kan antages at have en væsentlig indflydelse på den stedlige byggeaktivitet over længere tid, optages forhandlinger med bygherren og dennes teknikere for at finde frem til det mest hensigtsmæssige tidspunkt for arbejdets påbegyndelse, og for alle større arbejders vedkommende drages der omsorg for, at arbejdet holdes i gang. For andre byggeprojekter må man derimod selv sagt overveje at forskyde igangsættelsestilladelsen i den takt, som bl. a. vinteren 1963-64 har vist er ønskelig.

Hermed sluttede spørgsmålet.